

[Ellinger.]

Standpunkt, som saa fortræffeligt blev motiveret af deres Ordfører den Gang. Og den Omstændighed, at der er blevet optaget 3 Medlemmer af det radikale Parti i Ministeriet, kan da ikke forandre de Radikales Overbevisning om et saadant sagligt Spørgsmaal, det er jo en Umulighed.

Altsaa, om lidt vil ganske sikkert Ministeriet se, at de tre Partier ved tredie Behandling igen staar, ganske som de stod ved første Behandling. Det vilde da ogsaa være drøjt nok, om de mange Assisterter, som nu skulde udnævnes til Overassistenter, af deres slunkne Lommer skulde betale for, at der er optaget tre radikale Medlemmer i Ministeriet. Jeg vil derfor indtrængende tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse og henstiller til Ministeriet ikke alene af Hensyn til de paagældende Mennesker, men ogsaa af Hensyn til de Radikale at fratage Modstanden mod Forslaget.

Veistrup: Jeg takker det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds særlig for den sidste Bemærkning, han fremkom med. Den Omhu, han nærer for det radikale Venstre, er rørende, og den er saa meget mere prisværdig, som den — det ved jeg — er ærligt ment.

Det er rigtigt, som det fra begge Sider, baade fra det konservative Parti og fra Venstre, er fremført, at vi gav vor Tilslutning, da Spørgsmaalet om Overassistenternes Avancementsforhold for nogen Tid siden var fremme, fordi vi mente, at der her var et Misforhold, som burde rettes. Vor Stilling til Spørgsmaalet er for saa vidt ikke forandret, som vi stadig synes, at deres Avancementsforhold er af den Beskaffenhed, at man ikke kan undgaa i det lange Løb at søge gennemført en Forbedring af dem. Men dette Forslag har jo været under Ventilation længe. Det ærede Medlem, som talte for de Konservative, var inde paa, at det drejer sig om et meget gammelt Spørgsmaal. Den daværende Regering nærrede imidlertid ligesom en vis Ængstelse for overhovedet at røre ved Sagen, man bragte den i lang, lang Tid ikke frem, og det maa vel betyde, at Regeringen har været noget ængstelig ved at røre ved Spørgsmaalet. Jeg siger ikke dette som en Bebrejdelse, thi enhver; der har beskæftiget sig med Lønningsspørgsmaal, ved, at det at gaa til en Lønningsforbedring for en enkelt Klasse altid er meget vanskeligt, idet man ikke kan røre ved en enkelt Klasses Forhold, uden at der af andre Tjenestemænd indenfor samme Etat og maaske ogsaa indenfor

andre Etater drages Paralleller, hvilket medfører, at der straks opstaar en vis Uro baade indenfor selve Administrationen, indenfor de paagældende Organisationer og for øvrigt tillige hos Bevillingsmyndighederne; er der noget, der kan vække Uro her paa Rigsdagen, er det Lønningsreformer. Jeg bebrejder altsaa ikke den forrige Regering, at den ventede saa længe, for det er altid uheldigt med Uro, der kommer af partielle Lønningsrevisioner. Det viste sig ogsaa her, at saa snart Lovforslaget var fremsat, fremkom der det ene Ønske efter det andet fra forskellige Tjenestemandsgupper. Jeg gør saaledes opmærksom paa, at alle Tjenestemændene i 15de og 16de Lønningsklasse fremsatte Ønske om et Trøstillæg, om jeg maa kalde det saaledes, paa 120 Kr. aarlig efter 25 Aars Tjeneste. Vi for vort Vedkommende syntes, det var et Krav, som i og for sig var rimeligt, og vi stemte for det Ændringsforslag, der i saa Henseende blev stillet fra socialdemokratisk Side, men det blev forkastet. Samtidig fremkom der ogsaa Henvendelser fra andre Kategorier af Tjenestemænd, f. Eks. fra Tjenestemænd under Fiskerikontrollen, paa Redningsdamperne, paa Biologisk Station og fra Tjenestemænd indenfor Kriminalpolitiet samt mange andre, som mente, at naar Assistenterne fik deres Avancementsforhold forbedret, maatte det ogsaa kunne lade sig gøre for dem. Alle disse Henvendelser blev imidlertid pure afvist, idet man sagde, at disse Spørgsmaal skulde vente, til de havde været behandlet i den Lønningskommission, der skulde nedsættes. Man havde fra den nuværende Oppositions Side en overordentlig stærk Tro til, at Lønningskommissionen vilde gøre et godt og sagligt Arbejde, og derfor fandt man det rimeligt at henvise alle Krav til Behandling der. Men altsaa, Uroen var øjeblikkelig etableret, og jeg kan ikke tænke mig, at denne Uro er blevet særlig dæmpet, fordi man pure har afvist de Krav, som fremkom fra alle disse Kategorier af Tjenestemænd.

For vort Vedkommende er Stillingen den, at saafremt den Lønningskommission, det daværende Ministerium havde givet Løfte om, var blevet nedsat, vilde vi have foreslaaet, at det Krav, som fremkom fra Assistenternes Side, skulde have været draget med ind i den samlede Overvejelse indenfor denne sagkyndige Kommission. Naar vi gav vor Tilslutning til Lovforslaget, var det for det første af saglige Grunde. Disse saglige Grunde eksisterer fremdeles, og jeg kunde ikke tænke mig, at de skulde svigtes. Men vi gav ogsaa vor Til-